

Blog

Ghana blog november 2019 start

Home › Actueel › Blog › *Ghana blog november 2019 start*

28 november 2019 | [0 reacties](#) | [Reageer](#)

Reisverslag naar Ghana november 2019,

Wiel Wijnen Verpleegkundig Specialist Orthopedie MUMC+

Op zaterdag 2 november ben ik vanuit Maastricht vertrokken naar Ghana.

Tijdens mijn bezoek aan Ghana afgelopen jaar, ben ik door Dr. Propher Moh gevraagd om gipsverbandlessen te komen geven aan een nieuwe opleiding die gestart zal worden aan het St. John of God College of health. Deze school is gekoppeld aan het St John of God Hospital in Duadjaw Nkwanta.

In eerste instantie zou ik met Heleen Staal gaan, maar vanwege familieomstandigheden kon Heleen helaas niet mee...

Bij het inchecken van de bagage op Schiphol moet ik € 65 bijbetalen. Na een voorspoedige vlucht werd ik in Accra opgehaald door Toontje. Toontje is afkomstig uit Veltwezelt (B) en heeft in Accra aan de Spintex road een winkel in tweedehands spullen. Daarnaast runt zij een Bed and Breakfast. Onderweg van de luchthaven zijn we nog gestopt voor een lekker koud Club biertje.

De volgende dag met AWA van Accra naar Kumasi gevlogen, waar de chauffeur van het St John of God Hospital klaarstond om de rest van de reis naar Duadjaw Nkwanta te af te maken.

De zondagmiddag in Duadjaw Nkwanta was erg zonnig en warm, op de markt nog wat bekenden getroffen. In de stad vond de tweede dag een begrafenisceremonie plaats. Alle mensen uitgedost in prachtige wit-zwarte gewaden, veel muziek en dans.

Begrafenis

In Ghana duurt een begrafenis in de regel vier dagen. Op vrijdag de eerste dag van een begrafenisplechtigheid vloeien er veel tranen en draagt iedereen rode kleding. De zaterdag zijn de meeste mensen in rood/zwart gekleed. Zondag gaan de mensen naar de kerk en is de kleding wat feestelijker wit en zwart. Maandag is de afsluitende dag.

Bij “Suzzi’s Garden”, een groene oase aan de rand van de stad, dronk ik mijn eerste biertje op “kosten van de zaak”.

Dr. Mho ontvangt ok-instrumenten uit het MUMC+

Aan het begin van de avond zijn Dr. Mho en Steven de fysiotherapeut/instrumentmaker nog even bij mij langs geweest in het “Maastricht House”. Het “Maastricht House” is een van de gastenverblijven op de ziekenhuiscompound. Aan dr Mho heb ik toen OK-instrumentarium afkomstig van het MUMC overhandigd. De tweede warme nacht heb ik toch alweer wat beter geslapen, mogelijk ben ik alweer wat meer gewend aan de hitte...

Maandagmorgen eerst naar het kantoor van Fred Inkum, de directeur van de school voor orthotics en fysiotherapie. De afgelopen weken heb ik regelmatig mailcontact met hem gehad om een en ander af te stemmen, zodat er voldoende tijd en ruimte zou zijn om de lessen in te plannen. Na wat heen en weer bellen van Fred wordt mij duidelijk dat deze maandag nog niet veel les gegeven zal worden. Voor de rest van de week inclusief zaterdag zal er geprobeerd in te breken op het bestaande lesprogramma van de studenten en zal er een nieuw programma gemaakt worden. De lijst van benodigde gips- en verbandmaterialen die ik een aantal weken geleden heb toegestuurd is wel ontvangen maar is ook helaas blijven liggen. Er wordt weer druk heen en weer gebeld..... Voor de eerste lesdagen zal ik zelf op strooptocht moeten in het ziekenhuis. Hopelijk is er nog wat materiaal te regelen voor de andere

lesdagen. En ik dacht nog zo, als ik maar tijdig....., maar ja, zo blijkt ook nu: ook Ghana is Afrika.....

Onderwerpen

Onderwijs

Gerelateerde blogs

28 november 2019

Ghana november 2019: Conclusie

28 november 2019

Ghana november 2019: Conclusie

28 november 2019

Ghana blog november 2019: laatste dagen

Blog »

o reacties

Er zijn nog geen reacties.

Reageren

Uw naam *

E-mailadres *

De inhoud van dit veld is privé en zal niet openbaar worden gemaakt.

Reactie plaatsen

Uw reactie *

Blog

Ghana blog november 2019: meer lessen en ongelukken

Home › Actueel › Blog › *Ghana blog november 2019: meer lessen en ongelukken*

28 november 2019 | [0 reacties](#) | [Reageer](#)

Donderdagmorgen was ik weer vroeg wakker, zoals alle ochtenden eigenlijk. Buiten was het mistig en was het ook nog maar 23 graden. Ideale omstandigheden om te gaan hardlopen. En zo liep ik om 06.30 uur al van de compound af. Toen ik na zo'n uurtje terugkwam, stond Fred de directeur van de school al bij mijn deur. Het was hem niet gelukt mij eerder te bereiken... Hij had het verzoek of ik vanaf acht uur zou kunnen lesgeven, dit zou beter uitkomen met de planning op school. Vlug onder de douche, eitje eten en met de chauffeur naar school. Het was de eerste praktijk-gipsles voor de 17 studenten. Achteraf gezien was de ravage van de praktijkles vrij snel opgeruimd. De rest van de dag nog met de verpleging en de fysiotherapeuten gewerkt in het ziekenhuis .

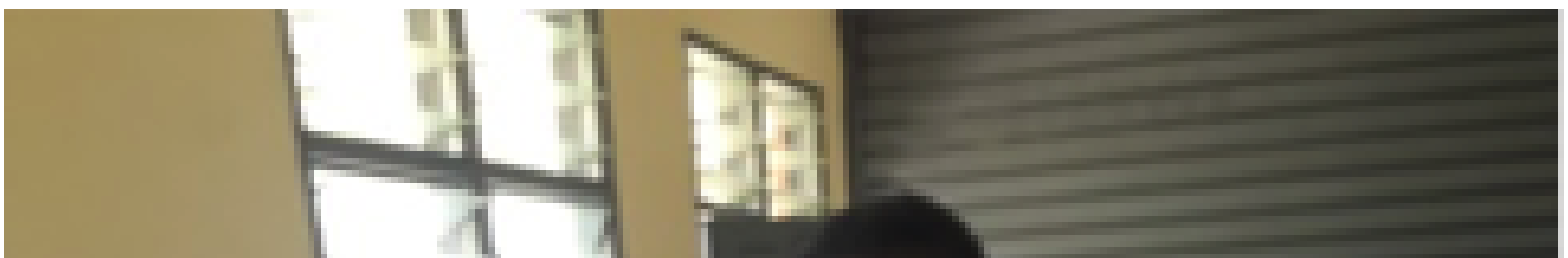

Uslab bij breuk van de bovenarm

Zo hebben we o.a. ook nog een u-slab aangelegd bij een oudere dame die haar humerusschachtfractuur had laten behandelen bij een bonesetter. Er was een opmerkelijke distractie van de fractuur met een fors oedeem en blaren op haar hand.

Vrijdagmorgen voordat ik naar de school wilde gaan lag er al een patiënt als gevolg van een motorongeval met een gecompliceerde, zeer proximale cruris fractuur op de SEH. Op een van de röntgenopnames was de knie niet geheel in beeld gebracht waardoor de stand van de breuk niet goed te beoordelen was. Het blijkt vervolgens niet mogelijk om een nieuwe röntgenfoto bij te maken, omdat deze kosten weer door de patiënt gedragen moeten worden. We hebben na de wondverzorging het been zo goed als mogelijk, recht ingegipst. (Foto 8). Over het nut van het maken van een nieuwe röntgenfoto na het ingipsen wordt nog met patiënt gecounseld.

Voordat ik naar de school vertrek ga ik naar het magazijn van de opleiding en vind daar nog 3 doosjes gips. Voor de rest ligt er geen (gips)verbandmateriaal meer op de planken. Via Stephen weet ik nog een doosje zwachtels uit het ziekenhuis te ritselen, het zal nog net genoeg zijn voor de workshop van vandaag. Ik laat meteen Fred Inkum bellen en geef hem aan dat als er geen (gips)verband meer aangevuld wordt dat het vandaag ook de laatste praktische scholingsdag zal zijn.

Gipsverbandles

De lesdag verloopt verder zonder problemen, de meeste energie steek ik in het aanleren van structuur. Structuur in het klaarzetten van dingen, aan de kant leggen van gereedschap, opruimen van materiaal en zeker van het afval. Tussendoor leren ze ook nog hoe te gipsen.

Terug in het ziekenhuis is het wederom erg druk op de SEH. Frontale botsing tussen twee auto's op de Sunyani road, niet ver van het ziekenhuis. Eén bestuurder overlijdt ter plekke, de andere bestuurster,

een jonge moeder die met haar twee kleine kinderen in de auto zit, overlijdt op de SEH. De open beenbreuken van haar beide benen laten de enorme impact van de klap zien..... Haar oudste dochtertje van zeven gaat op verdenking van interne bloedingen naar de ok.

Duayaw Nkwanta ligt aan de grote weg tussen Kumasi en Sunyani . Deze weg bevindt zich in een redelijke staat, met soms wat forse gaten. De weg nodigt uit om hard te rijden en er wordt vaak met oude auto's die de stevige kooiconstructie van een goede Duitse of Zweedse auto ontberen, veel te hard gereden. De maximum snelheid op deze zogenaamde primary roads bedraagt 120 km per uur.

Onderwerpen

Onderwijs

Gerelateerde blogs

28 november 2019

Ghana november 2019: Conclusie

28 november 2019

Ghana november 2019: Conclusie

28 november 2019

Ghana blog november 2019: laatste dagen

[Blog »](#)

o reacties

Er zijn nog geen reacties.

Reageren

Uw naam *

E-mailadres *

De inhoud van dit veld is privé en zal niet openbaar worden gemaakt.

Reactie plaatsen

Uw reactie *

Blog

Ghana november 2019 grote visite, lessen en Eerste Hulp

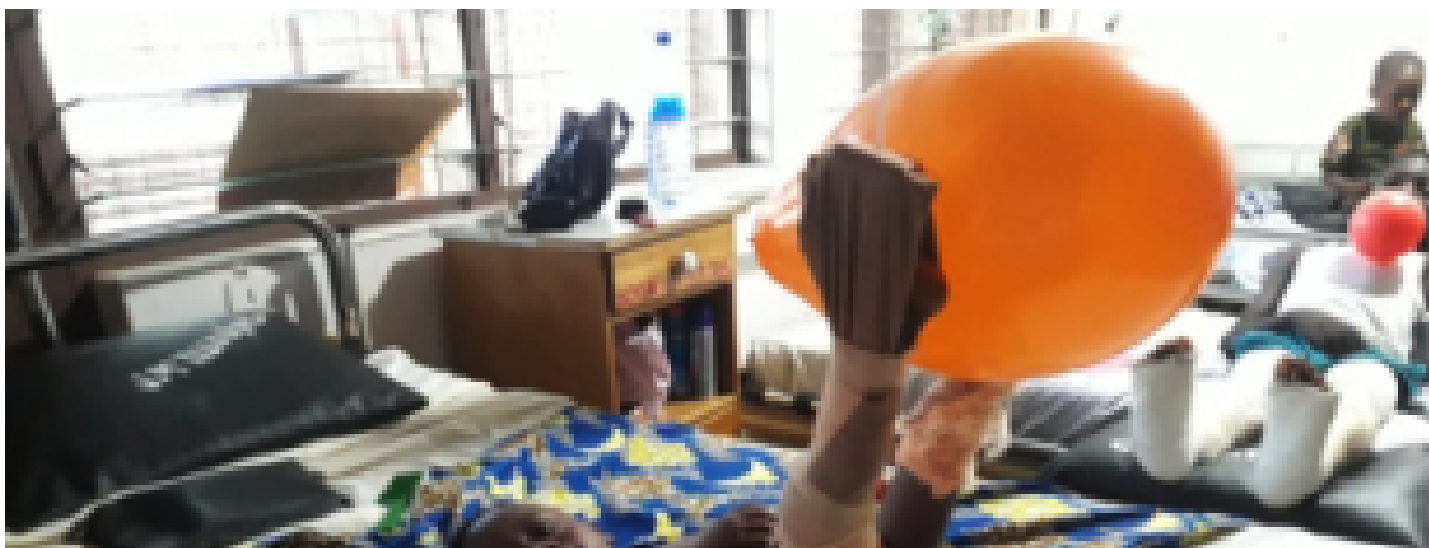
Home › Actueel › Blog › *Ghana november 2019 grote visite, lessen en Eerste Hulp*

28 november 2019 | [0 reacties](#) | [Reageer](#)

Mannenzaal

Dinsdagmorgen de grote wekelijkse visite op de orthopedisch zalen. Dr Mho geeft tijdens de visite onderweg veel uitleg aan de studenten die meelopen. De bedden zijn redelijk gevuld en wel met de gebruikelijke pathologiën: veel conservatieve femur- en crurisfractuurbehandeling met tracties, osteomyelitis in gips, kinderen na osteotomieën bij “O” en “X” benen.

Bryant tractie

Het meest werd ik wel geraakt door het verhaal van een jongetje van een jaar of 4 met een contractuur van Volkmann met gangreen aan zijn onderarm, dit als complicatie na een injectie in een ander ziekenhuis. De moeder is er nog niet klaar voor, dat de hand geamputeerd zal moeten worden.

Hand van jongetje met Volkmann contracturr en gangreen

In het begin van de middag heeft de chauffeur van het ziekenhuis mij naar de School voor Physiotherapy en Orthotists gebracht. Een groep van 17 studenten zat klaar in het loeihete klaslokaal. Buiten was het een graad of 35. Ik werd begroet door Oppong, fysiotherapeut van het St. John of God Hospital die ook de opleiding volgt. We zijn gestart met theorie en aan het einde van de middag ook de eerste praktijkgipsen aangelegd.

's Avonds met Stephen naar de stad voor een welverdiend biertje en daarna zijn we naar de Champions league wedstrijden Chelsea- Ajax en Liverpool-Genk gaan kijken, die synchroon geprojecteerd werden. Heb deze nacht slecht geslapen.....

Woensdagmorgen vroeg ben ik gestart met het geven van een presentatie aan de staff van het ziekenhuis over de risico's van gipsen en het voorkomen en behandelen van de complicaties bij gipsbehandelingen. Ik kon het niet nalaten om met 1 slide toch iets over de voetbalwedstrijd te zeggen.

Tijdens het daaropvolgende klompvoetspreekuur werden we opgeroepen om naar de SEH te komen. Een Toyota Hi-Ace busje met 24 inzittenden heeft een klapband gekregen en is van de weg geraakt, veel gewonden waarvan een aantal ernstig. Menigeen zal zich waarschijnlijk afvragen, hoe krijg je nu 24 mensen in zo'n busje? Ik heb ook een aantal keren met zo'n busjes gereisd. Je voelt je als een sardientje in blik. En voordat je het weet krijg je een kind op schoot en een vrouwenborst in de nek.

Wat je op zo'n moment aantreft op de SEH is toch op zijn zachtst uitgedrukt indrukwekkend. Mensen zitten op de grond, mensen liggen op de grond, op alle stoelen en brancards liggen en hangen gewonde mensen.....veel bloed en open wonden in het aangezicht. Na de eerste triage gaan we de slachtoffers langs om de instabiele fracturen voorlopig met een spalk te stabiliseren. Een mogelijke humerusschachtfractuur stabiliseren we met een flinke reep karton die we als een u-spalk om de arm bevestigen. Een jonge man met een femurfractuur verdenk ik ook van een fors instabiele knie, met in datzelfde been op twee plaatsen een gecompliceerde breuk van zijn onderbeen. We proberen zijn been zo goed en zo kwaad als maar kan met wat tractie te stabiliseren met een spalk. Er is een tekort aan van alles: spalken, verband, kussens. Zijn buurman ligt in zijn oranje pak met handboeien om, vastgeketend aan zijn brancard. Zijn kussen en het laken liggen ongebruikt aan het hoofdeinde. Als ik deze wil wegpakken om bij zijn buurman het been te stabiliseren, geeft hij mij met een indringende blik te kennen dat dit spullen van de Prison zijn. Natuurlijk heeft hij gelijk, maar ik zie ook meteen dat

zijn ketting vrij kort is. Nood breekt wetten en terwijl ik verder oogcontact vermijd.....

's Middags hebben we een aantal patiënten weer zien langskomen voor o.a. repositie van de polsfractuur. Maar er zijn ook mensen zonder behandeling vertrokken. Volgens Dr. Mho zijn er mensen bij die de behandeling niet kunnen betalen, maar er zijn ook altijd mensen die naar een bonesetter gaan. “Grote kans dat ik die later weer ga zien”, zegt hij. Twee patiënten waarbij we een fractuur gereponeerd hebben, zijn zonder controlefoto's vertrokken. Dit heeft allemaal met kosten te maken.

Onderwerpen

Onderwijs

Gerelateerde blogs

28 november 2019

Ghana november 2019: Conclusie

28 november 2019

Ghana november 2019: Conclusie

28 november 2019

Ghana blog november 2019: laatste dagen

[Blog »](#)

o reacties

Er zijn nog geen reacties.

Reageren

Uw naam *

E-mailadres *

De inhoud van dit veld is prive en zal niet openbaar worden gemaakt.

Reactie plaatsen

Uw reactie *

Blog

Weekend: op pad langs onveilige wegen

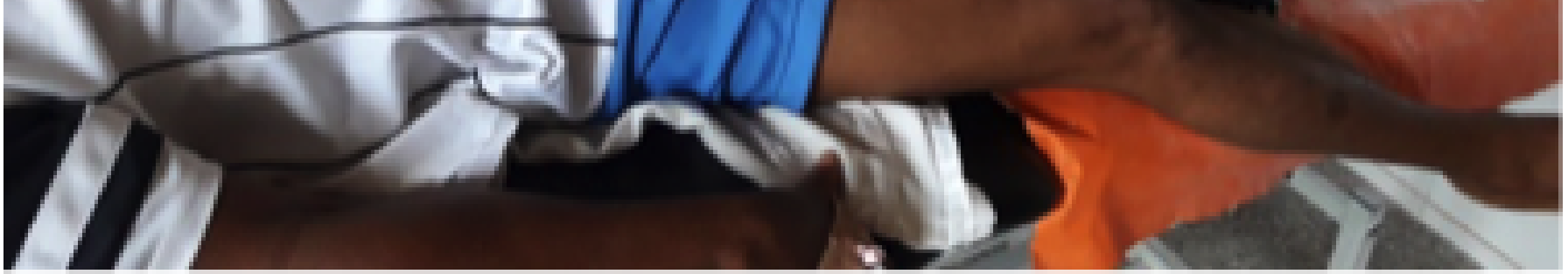
Home › Actueel › Blog › *Weekend: op pad langs onveilige wegen*

28 november 2019 | [1 reactie](#) | [Reageer](#)

Op zaterdagmorgen vroeg opgestaan om weer een stukje te gaan hardlopen. Daarna weer naar de school. Ik loop naar het kantoor van FRED Inkum, de Toyota Hillux staat er, maar er is verder niemand. Ik laat de portier nog even bellen, maar ik heb al vlug in de gaten dat dit niet veel zal opleveren. Ik heb echter niet veel zin om in zo'n klein Toyota Hiace busje te stappen, het alternatief is echter ook niet veel veiliger. Uiteindelijk ben ik toch maar in zo'n klein chinees brommertje gestapt.

Stephen zou mij op school met zijn auto komen ophalen. Maar omdat de pinautomaat van de bank in de stad defect was, heeft hij niet kunnen tanken en heeft hij zich ook door een TukTuk laten afzetten. Omdat er verder niemand met auto op de school aanwezig was, zijn we de terugweg naar het ziekenhuis maar te voet begonnen, in de volle zon langs de Kumasi road. “Don’t worry, there will stop a car”, hoor ik Stephen nog zeggen. Ergens halverwege is uiteindelijk toch een taxi gestopt die ons vervolgens bij het ziekenhuis heeft afgezet. Stephen had dienst en was al geïnformeerd dat er weer een patiënt met een crurisfractuur op de SEH lag.

Ingipsen van onderbeensbreuk

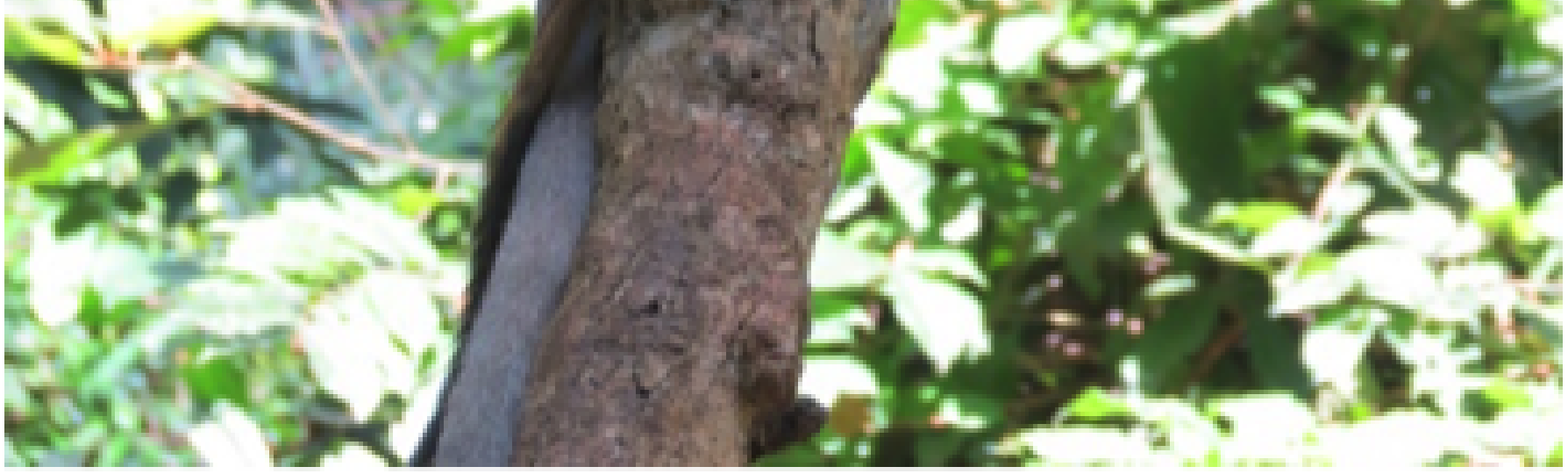
Dit keer betrof het een gesloten, instabiele onderbeensfractuur. We hebben patiënte met afhangend been ingegipst en op het oog de stand gecorrigeerd. Toen ik het gips wilde gaan splijten bleek de gipszaag nergens meer te vinden. Toen Stephen voorstelde om de gipszaag van de school te gaan ophalen heb ik hem dat vlug uit zijn hoofd gepraat.....Het gips heb ik vervolgens met het aardappelmesje in de lengte gekliefd en gespreid.

Wat later dan gepland zijn we in de middag naar Sunyani gegaan. Hier zijn we naar de begrafenis gegaan van een jonge een voetbalster van het Nationale team van Ghana. In rode blouse en zwarte broek mocht ik ook meegaan. Heel veel mensen, vrijwel allemaal in al dan niet traditionele rood/zwarte kleding zitten in lange rijen onder tenten. Een live band speelt muziek waarop dan ook heftig gedanst wordt. Echt indrukwekkend om mee te mogen maken.

Zondag is een vrije dag en hebben we een trip gepland naar het Boabeng –Fiema monkey sanctuary. Iets later dan gepland vertrekken we om 06.30 uur met de Toyota Hillux naar het noorden. De chauffeur houdt er de vaart goed in en op een gegeven moment rijdt hij met een snelheid van zo'n 140 km langs de plek waar afgelopen week het dodelijk ongeval heeft plaatsgehad. Als ik aangeef dat we tijd genoeg hebben en dat het best wat "small small" mag - dit is Ghanees voor rustig aan-, wordt er wat gelachen. Ik laat hem vervolgens wat foto's op mijn telefoon zien die ik een dag eerder op een Ghanees autokerkhof heb gemaakt. Autowrakken waarbij in de meeste gevallen het dashboard tot aan de voorstoel verschoven was. Daarna is de rit toch wat rustiger verlopen.

Boabeng-Fiema monkey Sanctuary

In het Boabeng –Fiema monkey sanctuary leven vele vogelsoorten , reptielen, herten en zo'n 700 apen met name de Black and white Colobus monkey en de Mona monkey. Maar het mooiste van het park vond ik een aantal prachtige oude bomen.

Op de terugweg hebben we nog een centrum voor geestelijk gehandicapte kinderen bezocht in Nkoranza. Deze leefgemeenschap voor (vaak meervoudig) verstandelijk beperkte kinderen is door een Nederlandse ex tropenarts gesticht, om een veilige en liefdevolle leefomgeving te creëren. Deze kinderen worden helaas nog vaak genegeerd of zelfs in de steek gelaten, o.a. door de wijdverbreide angst voor “boze geesten”. Stephen kende hier een aantal kinderen die in het verleden in het St John of God hospital zijn geopereerd.

Op de terugweg zijn we nog gestopt bij de Tanoboase Sacred Grove and Rock formations. Bij de rondleiding met een gids hebben we kennis gemaakt met de fascinerende geschiedenis van deze Heilige berg en hebben we kunnen genieten van de prachtige uitzichten.

De dag hebben we afgesloten met een koude Club en voor een enkeling was een duik in het zwembad van het Eusbeth hotel mogelijk.

Onderwerpen

Onderwijs

Gerelateerde blogs

28 november 2019

Ghana november 2019: Conclusie

Ghana november 2019: Conclusie

Ghana blog november 2019: laatste dagen

Blog»

1 reactie

Peter Aichholzer

Boeiende verslagen. Respect voor het vrijwilligerswerk welk in Ghana uitgevoerd wordt. Foto's in blogs geven een mooi beeld van wat er ter plekke is.

28-11-2019

Reageren

Uw naam *

E-mailadres *

De inhoud van dit veld is privé en zal niet openbaar worden gemaakt.

Reactie plaatsen

Uw reactie *

Blog

Ghana blog november 2019: laatste dagen

Home › Actueel › Blog › *Ghana blog november 2019: laatste dagen*

28 november 2019 | [0 reacties](#) | [Reageer](#)

Op maandagmorgen weer om 06.30 een stukje gaan rennen in de velden en bossen ten noorden van de stad op veldwegen en kronkelende bospaadjes, prachtige stukjes natuur gezien. Later in de douche, verkleurt het douchewater weer van het rode stof.

Deze ochtend voor de laatste keer naar school voor een praktijkles. Ik kan wel constateren dat de meeste studenten de basisprincipes van het gipsen begrijpen en deze ook proberen toe te passen. Wat het werken vooral bemoeilijkt, is de slechte kwaliteit van het (Chinese) gips- en verbandmateriaal. Na minder dan een minuut, terwijl je de rol nog in je hand hebt begint een rolletje gips al uit te harden en voelt dan aan als gelaagd karton. Samen met Fred Inkum de directeur van de school hadden we al besloten dit jaar nog geen praktijktoets af te nemen.

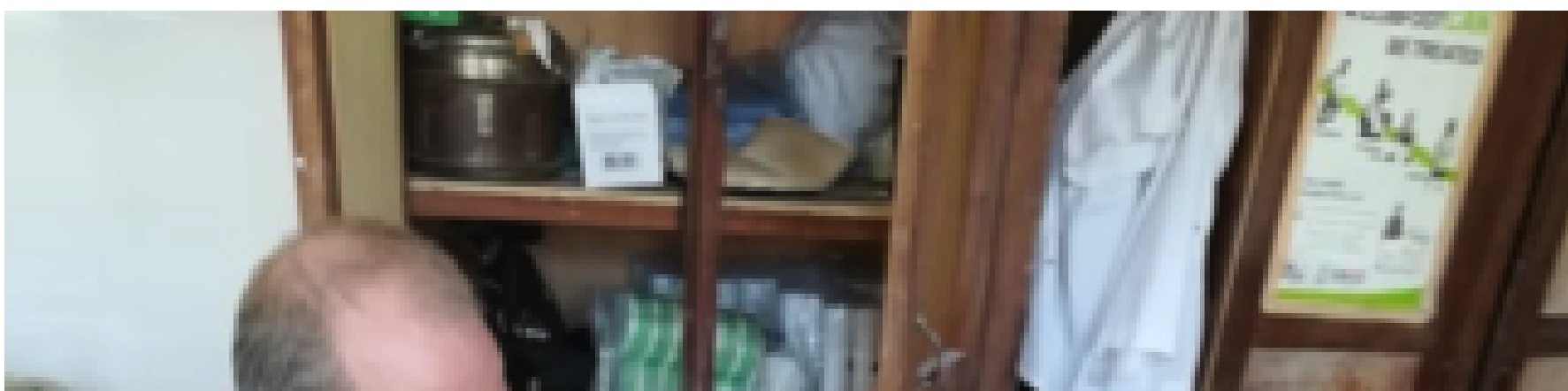
Na het werk net als elke dag even een rondje gelopen door de stad, naar de markt. Na het eten komt Steven weer langs om nog even naar de stad te gaan. Onderweg gaan we naar diverse mensen en meerdere mensen spreken ons aan, Stephen is erg bekend in de regio, maar in de stad zijn inmiddels ook veel mensen die mij herkennen van mijn wandelingen en escapades en dat voelt veilig. Dit jaar is het niet Big Mamma, of Suzzi's bar maar gaan we vaker naar de Silver House Bar in de stad om even bij te praten....

Alexandra

Dinsdagmorgen weer de grote zaalvisite op de orthopedie-afdeling. De controlefoto van de patiënte met de onderbeensfractuur is acceptabel, mevrouw mag met ontslag. Alexandra, een meisje van vier dat drie weken in tractie ligt met een femurfractuur, mag van de tractie af en mag langzaam gaan mobiliseren en aan het eind van de week met ontslag. Op de mannenafdeling is een nieuwe patiënt met een dubbelzijdige femurfractuur opgenomen nadat een boom op zijn benen is gevallen.

Klompvoetbehandeling

De rest van de ochtend en deel van de middag hebben we het klompvoetspreekuur gedaan. Mensen komen vaak van ver met hun kinderen en helaas betreft het in de meeste gevallen toch al wat oudere kinderen die al elders behandeld zijn.

's Avonds ben ik als afscheid met Stephen, James en Oppong met zijn vrouw, nog iets gaan drinken bij Suzzi's bar.

Onderwerpen

Gerelateerde blogs

28 november 2019

Ghana november 2019: Conclusie

28 november 2019

Ghana november 2019: Conclusie

28 november 2019

Weekend: op pad langs onveilige wegen

[Blog »](#)

o reacties

Er zijn nog geen reacties.

Reageren

Uw naam *

E-mailadres *

De inhoud van dit veld is privé en zal niet openbaar worden gemaakt.

Reactie plaatsen

Uw reactie *

Blog

Ghana november 2019: Conclusie

Home › Actueel › Blog › *Ghana november 2019: Conclusie*

28 november 2019 | [0 reacties](#) | [Reageer](#)

Woensdagmorgen naar Kumasi vertrokken waar ik aan het eind van de ochtend het vliegtuig teruggenomen heb naar Accra.

Daar zal ik nog twee dagen bij Toontje verblijven, voordat ik weer zal terugreizen naar Nederland. In de middag naar het strand, vlug omgekleed bij het hotel, zwembroek aan en zonnebrandcrème op. Vanaf het terras tussen de palmbomen door, ligt het strand en de zee er goed bij. Trappen af het strand op en daar tref ik de plastic soep aan waar de laatste tijd gelukkig steeds meer aandacht voor is: slippers, flessen, dopjes, houtskool en de restafval die je zeker niet in de zee en op het strand wilt aantreffen. Ik heb mijn slippers aangedaan en ben wat gaan lopen, uiteindelijk heb ik de rest van de middag op een vissersboot gedobberd.

Kakum National Parc

Donderdagmorgen ben ik met een chauffeur vroeg vertrokken naar het natuurpark Kakum. Dit natuurpark herbergt o.a. een 300 soorten vogels , bosolifanten en een aantal apensoorten. We hebben hier de canopywalk gedaan hoog boven de boomtoppen. In de middag nog het slavenfort in Elmina bezocht.

Slavenfort in Elmina

Het Fort Sint George is door de Portugezen aan de Goudkust gesticht in 1482 en vormt het eerste grote bouwwerk dat door Europeanen in tropisch Afrika is gebouwd. Aan de West-Afrikaanse kust verzeen vervolgens meerdere andere forten gebouwd door diverse Europese landen. In 1637 kwam het fort na twee eerder mislukte pogingen in handen van de Hollanders. In eerste instantie was de handel in Elmina voornamelijk gericht op goud en ook ivoor. Gaandeweg vond een verschuiving plaats naar slaven. De mensenhandel groeide van jaarlijks enkele duizenden in de vroege zestiende eeuw uit tot circa jaarlijks 30.000 in de achttiende eeuw. Al deze mensen hebben het fort door de “door of no return” verlaten en zijn ingescheept.

Vrijdagmorgen op mijn laatste vrije dag Accra bezocht. Ik heb de chauffeur van de taxi verzocht even te stoppen op Independence Square. Aan dit grote plein liggen ook het Nationale voetbalstadion een grote triomfboog ter nagedachtenis aan de onafhankelijkheid van 1957 en een groot plein met tribunes voor de nationale parades. Ik heb mij vervolgens laten afzetten bij de vuurtoren van Jamestown, het oudste gedeelte van de stad met de vissershaven. Het vissersdorp waar zo’n 5000 mensen wonen, bevindt zich op het strand. Van bovenaf bij de vuurtoren liet het dorp mij denken aan sommige plekken in de DR Congo. Een cultuurshock, erg basic. Ik zou het dorp best willen bezoeken maar mijn gevoel zei mij, dat ik er niet alleen heen zou moeten gaan. Ik slenterde wat rond bij de vuurtoren toen ik werd aangesproken door een jongere uitvoering van Bob Marley. Hij bleek een lokale onderwijzer van de school van het vissersdorp bij Jamestown te zijn. Terwijl ik met hem rondloop vertelt hij dat er plannen zijn voor een nieuwbouwproject, een nieuwe haven: uiteindelijk zal iedereen ontheemd worden en zal iedereen moeten vertrekken. De sfeer is grimmig.

Het zit er weer op, zo’n 8 dagen gewerkt op de school en in het ziekenhuis in Duadjaw Nkwanta en twee dagen wat vakantie gevierd.

Gegevens van de National Road Traffic Commission geven aan dat in Ghana tussen 1991 en 2014 329.535 mensen t.g.v. ongelukken op de weg zijn overleden of gewond. In Ghana zijn er minder dan 50 praktiserende orthopeden of chirurgen die de patiënten kunnen behandelen, dit geeft een ratio van 0,2/100.000 inwoners, vergeleken met de gegevens van de WHO, die 20/100.000 aanbevelen.

Om dit “practitioner gap” te overbruggen, wil men in de toekomst het aantal centra dat medisch specialisten opleidt uitbreiden van één naar vier, en daarnaast wil men dit ook bereiken door het

opleiden van veel Trauma and Orthopedic Technicians op het St.John of God College in Duadjaw Nkwanta.

Het is mooi om hieraan een bijdrage te kunnen leveren. Maar ik denk dat een aantal preventieve maatregelen /nieuwe regels in het verkeer en beter toezicht op deze regels, veel meer ongelukken zouden kunnen voorkomen. Hierdoor zullen er minder dodelijke slachtoffers en zwaargewonden te betreuren zijn.

Onderwerpen

Onderwijs

Gerelateerde blogs

28 november 2019

Ghana blog november 2019: laatste dagen

28 november 2019

Ghana blog november 2019: laatste dagen

28 november 2019

Weekend: op pad langs onveilige wegen

[Blog »](#)

o reacties

Er zijn nog geen reacties.

Reageren

Uw naam *

E-mailadres *

De inhoud van dit veld is privé en zal niet openbaar worden gemaakt.

Reactie plaatsen

Uw reactie *

